Lov om indkomstskat til staten[1] (Statsskattelov), nr. 149 af 10. April 1922

som ændret ved lov nr. 304 af 22. december 1927, lov nr. 102 af 31. marts 1933, lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 392 af 12. juli 1946, lov nr. 519 af 22. december 1948, lov nr. 144 af 31. marts 1950, lov nr. 74 af 31. marts 1953, lov nr. 193 af 11. juni 1954, lov nr. 83 af 31. marts 1958, lov nr. 255 af 11. juni 1960, lov nr. 200 af 3. juni 1967, lov nr. 190 af 31. maj 1968, lov nr. 333 af 18. juni 1969, lov nr. 544 af 10. december 1969, lov nr. 76 af 12. marts 1970, lov nr. 539 af 17. december 1971, lov nr. 552 af 17. december 1971, lov nr. 479 af 8. november 1972, lov nr. 184 af 30. marts 1973, lov nr. 281 af 8. juni 1977, lov nr. 360 af 1. juli 1988, lov nr. 825 af 19. december 1989, lov nr. 59 af 7. februar 1990, lov nr. 180 af 23. marts 1995, lov nr. 427 af 14. juni 1995, lov nr. 1063 af 12. december 1996, lov nr. 1219 af 27. december 1996, lov nr. 1223 af 27. december 1996, lov nr. 238 af 2. april 1997 samt lov nr. 1883 af 29. december 2015.

§ 1.[2] Indkomstskat til Staten udredes aarlig efter de i nærværende Lov indeholdte Regler:

A. Indkomstskatten.

§§ 2 - 3.[3] (Ophævet)

§ 4.[4] Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks.:

a. af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørlige eller urørlige Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;
c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelser, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6 b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5 b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsesrente, Aftægt og deslige;
d. af Tiender;

---

1 Lovens titel blev affattet således ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Bestemmelser markeret med gråt er slettet af flere lovsamlinger, selvom bestemmelserne ikke ses at være ophævet.

2 § 1, nr. 1 - 4 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Ordene "Indkomst- og Formueskat" blev ændret til "Indkomstskat" ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Tidligere ændringer: (§ 1) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1927 samt lov nr. 255 af 11. juni 1960.

3 §§ 2 og 3 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Tidligere ændringer: (§ 2) lov nr. 83 af 31. marts 1958 og lov nr. 255 af 11. juni 1960.

4 Næstsidste og sidste stykke i § 4 blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. § 4, stk. 2, blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

e. af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter, saa og af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt, hvad der af vedkommende Selskab er udbetalt Aktionærer eller Andelshavere som en Del af det af Selskabet i sidste eller i tidligere Regnskabsaar indtjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder Sted som Dividende, som Udlodning ved Selskabets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse af Friaktier.

Friaktier, der tildeles et Selskabs Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens Indkomst med et Beløb, svarende til deres Paalydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod Vederlag, som dog er mindre end deres Paalydende, skal et Beløb, svarende til Forskellen mellem Tegningskursen og Aktiernes Paalydende, ligeledes medregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst.

f. af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal.

§ 5. Til Indkomst henregnes ikke:

a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi - medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi -, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet;

b.[5] gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;

c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;

d.[6] (Ophævet)

e.[7] (Ophævet)

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse

§ 6.[8] Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;

b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført;

---

5 § 5, litra b, blev affattet således ved lov nr. 427 af 14. juni 1995.

6 § 5, litra d, blev ophævet ved lov nr. 1063 af 12. december 1996.

7 § 5, litra e, blev ophævet ved lov nr. 193 af 11. juni 1954.

8 Næstsidste stykke i § 6 blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. § 6, stk. 2, blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig;

d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredt i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelser og lignende Byrder;

e.[9] Renter, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.

§§ 7 - 9.[10] (Ophævet)

B. Formueskatten.

§§ 10 - 16.[11] (Ophævet)

C. Skatteligningen.

I. De skattelignende Myndigheder.

§§ 17 - 19.[12] (Ophævet)

II. Mandtalsliste. Stedet for Skatteansættelsen, Selvangivelse.

§ 20. Inden den 15. Januar forfattes der efter et af Finansministeren foreskrevet og udsendt Skema en Mandtalsliste over alle de Personer, Dødsboer, Selskaber og Foreninger, der skal sættes i Skat i Kommunen, jfr. § 21. Den affattes i Købstæderne og i Marstal af Ligningskommissionen og Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt, og i de øvrige Kommuner af disses Bestyrelser, som med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten fungerer som Ligningsmyndighed, ligeledes i Forening med Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt. Hvor et Landdistrikt, som ikke har eget Sogneraad, er forenet med en Købstad, tiltrædes dennes Ligningskommision af et blandt Distriktets Beboere af Amtsraadet valgt Medlem. Saafremt et Landdistrikts Størrelse og Folketal giver Anledning dertil samtidig med, at Distriktsraadet efter dets Sammensætning skønnes at afgive samme Garanti som et

---

[9] I § 6, litra e, 1. pkt., blev ordene »af prioriteter og anden gæld« ophævet ved lov nr. 1883 af 29. december 2015.

[10] §§ 7 - 9 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Tidligere ændringer: (§ 8) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933 samt lov nr. 255 af 11. juni 1960. (§ 9) lov nr. 108 af 31. marts 1938.

[11] §§ 10 - 11 og 15 - 16 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. §§ 12 - 14 blev ophævet ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Tidligere ændringer: (§ 11) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933. (§ 13) lov nr. 190 af 31. maj 1968. (§ 14) lov nr. 519 af 22. december 1948 og lov nr. 200 af 3. juni 1967.

[12] §§ 17 - 18 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. § 19 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938. Tidligere ændringer: (§ 17) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933. (§ 18) lov nr. 76 af 12. marts 1970.

Sogneraad, skal Amtsraadet imidlertid kunne bemyndige Distriktsraadet til i øvrigt efter de i nærværende Lov givne Regler at foretage Ansættelsen og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder i Landdistriktet. Det skal have sin Forblivende ved de af Amtsraadene alt tidligere givne Bemyndigelser af den omhandlede Art.

I et særligt Afsnit af Mandtalslisten opføres de skattepligtige, som uden at være bosatte eller have Hjemsted i Kommunen i den har Indtægter, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat, med Angivelse af, om de antages at have Bopæl (for Dødsboer og Aktieselskaber m. m., jfr. § 2, Nr. 4 og 5, Bestyrelse eller Hovedkontor) her i Landet, og da hvor.

For de skattepligtige, der er flyttet til Kommunen efter den sidste Skatteligning, gøres Bemærkning herom i Mandtalslisten, og paa lignende Maade gøres der, saafremt nogen, der er opført paa den ældre Ligningsliste, ikke optages paa Mandtalslisten, Bemærkning om Grunden hertil.

En Afskrift af Mandtalslisten bliver inden den 15. Januar at tilsende Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører.

§ 21. En skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 15. Januar har haft Bopæl, selv om han da ikke er til Stede i Kommunen. Har han fast Bopæl i flere Kommuner, kan han selv bestemme, i hvilken af dem hans Ansættelse skal finde Sted, naar han inden den 15. Januar sender Anmeldelse herom til Ligningsmyndighederne (i København: Direktoratet for Københavns Skattevæsen og i Frederiksberg: Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning) i alle de Kommuner, i hvilke han har fast Bopæl. Har han ikke gjort saadan Anmeldelse, ansættes han paa det Sted, hvor han den nævnte Dag eller senest forud for denne havde personlig Ophold. Skattepligtige, der uden at have fast Bopæl gør Tjeneste om Bord paa her i Landet hjemmehørende Skibe (§ 2, Nr. 1), ansættes til Skat i den Kommune, der er Skibets Hjemsted. Dødsboer ansættes til Skat i den Kommune, hvor Behandlingen foregaar. For Aktieselskaber m. m. (§ 2, Nr. 5.) finder Ansættelse Sted i den Kommune, hvor Bestyrelsen eller Hovedkontoret findes. Naar Indkomster, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat, tilflyder skattepligtige, som ikke har Bopæl eller Hjemsted her i Landet, ansættes saavel Indkomsten som Værdien paa det Sted, hvor Indkomsten haves. Strækker en fast Ejendom sig ind i flere Kommuner, sker Ansættelsen i den af dem, hvor Avlsbygningerne findes, eller, hvis der kun er Tale om et Skovbrug, da i den Kommune, hvor den største Del af Skoven findes. Har den paagældende Bopæl eller Hjemsted her i Landet, gives der samtidig med Mandtalslistens Udfærdigelse Bopælskommunens Ligningsmyndighed Underretning om, at Ansættelsen vil finde Sted, og denne sker da af de nævnte Indkomster og Værdier efter samme Regel som foran.

Finansministeren afgør alle tvivlsomme Spørgsmaal om, i hvilken Kommune, en Ansættelse skal finde Sted.

§ 22.[13] (Ophævet)

III. Den foreløbige Ansættelse af Indkomst og Formue.

§§ 23 - 25.[14] (Ophævet)

IV. Skatteraadets Prøvelse af den foreløbige Ansættelse, Skattens Paaligning m. v.

---

[13] § 22 blev ophævet ved lov nr. 360 af 1. juli 1988. Tidligere ændringer: (§ 22) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933 samt lov nr. 479 af 8. november 1972.

[14] §§ 23 - 25 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. Tidligere ændringer: (§ 23) lov nr. 190 af 31. maj 1968. (§ 24) lov nr. 552 af 17. december 1971.

§§ 26 - 30.[15] (Ophævet)

V. Paaklage til Landoverskatteraadet og dettes Kontrol med Skatteligningen.

§§ 31 - 34.[16] (Ophævet)

D. Tilgang og Afgang af skattepligtige m. v.

§§ 35 - 37.[17] (Ophævet)

E. Skatteopkrævningen m. v.

§ 38.[18] I Tilfælde, hvor der af Stat eller Kommune er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Ingen Kommune eller skatteansat kan ved at klage over Skatteansættelsen eller, saafremt der sker Udpantning for Skatten, ved Indsigelse for Fogeden unddrage sig fra Forpligtelsen til i rette Tid at indbetale den alt forfaldne Del af Skatten, medmindre der forinden foreligger en af kompetent Myndighed truffen Afgørelse for, enten at en Ændring bør finde Sted, eller at Ansættelsen er sket med Urette eller er ugyldig. I de Tilfælde, hvor Skatteansættelsen senere forandres, berigtiges det Beløb, som Kommunen og den enkelte Skatteyder skal betale, ved Tillæg eller Fradrag i den følgende Skattetermin, om fornødent ogsaa ved Tilbagebetaling af det indbetalte eller en Del deraf. Har en Skatteyder i disse Tilfælde Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Skat, tilkommer der ham Renter 5 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ 39.[19] (Ophævet)

F. Straffebestemmelser m. v.

§§ 40 - 41.[20] (Ophævet)

§ 42.[21] Foruden at ifalde Bødeansvar er den, der kendes skyldig i et Forhold, der falder ind under § 41, forpligtet til at efterbetale den for lidet erlagte Skat.

Lignende Forpligtelse til at efterbetale for lidet erlagt Skat - eventuelt med dennes dobbelte Beløb, jfr. herved § 40, 2det Stykke, Nr. 5, - paahviler enhver, om hvem det oplyses, at han ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst [22] uden Hensyn til, om den paagældende

---

15 §§ 26 - 30 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. Tidligere ændringer: (§ 26) lov nr. 392 af 12. juli 1946. (§ 30) lov nr. 108 af 31. marts 1938 og lov nr. 552 af 17. december 1971.

16 §§ 31 - 34 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938.

17 §§ 35 - 36 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. § 37 blev ophævet ved lov nr. 825 af 19. december 1989. Tidligere ændringer: (§§ 36 - 37) lov nr. 255 af 11. juni 1960.

18 § 38, næstsidste stk. blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. Stk. 1, stk. 2, 1. - 3. punktum, og stk. 3 - 5 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

19 § 39 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

20 § 40 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 392 af 12. juli 1946. § 41 blev formentlig ophævet (træder i stedet for) ved lov nr. 392 af 12. juli 1946.

21 § 42, stk. 5 + 6, blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

22 I § 42, stk. 2, udgik ordene “eller Formue” ved nr. 1219 af 27. december 1996.

har indgivet Selvangivelse eller ikke. Størrelsen af det Skattebeløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene.

Beløbet kan inddrives ved Udpantning, [23].

For de i § 2, Nr. 5, nævnte skattepligtige foretages Udpantningen for Erstatningsbeløbet hos vedkommende Selskab eller Forening, og for et Dødsbos Vedkommende er Boet ansvarligt for Beløbet.

§§ **43 - 47.**[24] (Ophævet)

G. Almindelige Bestemmelser.

§ 48.[25] (Ophævet)

§ 49.[26] Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for denne Lovs Gennemførelse og nærmere Forstaaelse.

§ 50.[27] Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 51. Finansministeren bemyndiges til at afholde de til denne Lovs Gennemførelse nødvendige Udgifter.

§ 52. (Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelse. Udeladt)

§ 53.[28] (Ophævet)

§ 54. Forslag til Revision af denne Lovs §§ 1 og 8 skal senest fremsættes i den ordinære Rigsdagssamling 1923-24.

Denne Lov gælder ikke for Færørene.

---

[23] I § 42, stk. 3, blev ordene "og der haves for dette samme fortrinsret som for skatter" ophævet ved lov nr. 333 af 18. juni 1969.

[24] § 43 blev ophævet ved lov nr. 1223 af 27. december 1996. §§ 44-47 blev ophævet ved lov nr. 238 af 2. april 1997. Tidligere ændringer: (§ 43) lov nr. 544 af 10. december 1969, lov nr. 539 af 17. december 1971 og lov nr. 184 af 30. marts 1973. (§ 44) lov nr. 144 af 31. marts 1950. (§ 47) lov nr. 1223 af 27. december 1996.

[25] § 48 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938.

[26] § 49, 2. pkt., blev ophævet ved lov nr. 238 af 2. april 1997.

[27] § 50 blev affattet således ved lov nr. 59 af 7. februar 1990. Tidligere ændringer: (§ 50) lov nr. 74 af 31. marts 1953.

[28] § 53 blev ophævet ved lov nr. 180 af 23. marts 1995.